

The Rebellious Spirit #3 vraag 1

Wat jullie verbindt is de lust voor het ongeleefde leven.

11februari 1987 in het Chuang Tzu Auditorium.

Vraag 1

Geliefde Osho,

Hoe komt het dat alle boeddha's uit het verleden zich uitgesproken hebben tegen geld en seks, die de bronnen van het wereldse plezier zijn? U bent misschien de eerste boeddha die dit alles steunt – plezier, geluk en gelukzaligheid – wat zo veel misverstand en tegenwerking veroorzaakt in uw geval. Hebben de boeddha's in het verleden geprobeerd om een compromis te sluiten met de traditie en op zeker te spelen?

Anand Maitreya, er zijn veel dingen om te begrijpen.

Ten eerste: alle boeddha's uit het verleden waren van koninklijke huize. Ze genoten van geld, ze genoten van seks, ze leefden op de meest luxe manier mogelijk en toch vonden ze diep van binnen in zichzelf een leegte. Ze maakten van hun eigen ervaring een fundamenteel principe voor alle menselijke wezens.

Niet alle menselijke wezens zijn in koninklijke families geboren. Ze hebben niet de kans om geld, seks en ander plezier te ervaren van de gewone wereld. Omdat zij gefrustreerd waren – het geld gaf geen vervulling, de seks was oppervlakkig, alle pleziertjes waren een herhaling en werden routine – waren ze uiterst verveeld. Ze wendden zich van de wereld af.

Omdat zij zich van de wereld afwendden -- de bossen en de bergen in trokken – ontstond er een misvatting dat, tenzij je de wereld en het wereldse plezier vaarwelzei, jij je niet kunt realiseren, je kunt niet verlicht worden. Hun individuele ervaring maakten zij tot een universeel principe. Het is een menselijke tendens: dat gaat nog steeds door.

Bijvoorbeeld, alleen psychologisch zieke mensen gingen naar Sigmund Freud toe. Het is duidelijk dat wie mentaal gezond is niet de behoefte heeft om naar Sigmund Freud te gaan. Freud had alleen met zieke mensen te maken, en hij breidde het principe uit voor de hele mensheid, alsof iedereen ziek is. Hij kende alleen de dromen van zieke mensen en hij dacht dat alle dromen onderdrukkend zijn. In zijn ervaring was dat zo, maar zijn ervaring is niet universeel.

Het overkomt jou ook, een erg fundamentele menselijke misvatting. Je komt een moslim tegen en hij bedriegt je of een hindoe, en hij bedriegt je – en onmiddellijk trek je de conclusie dat geen hindoe het waard is om te geloven, dat je geen moslim ooit moet vertrouwen. Een enkel geval wordt voor jou een aanwijzing voor het universele.

In feite bewijzen de vroegere boeddha's mijn stelling. Natuurlijk waren ze zich er niet van bewust. Wat ik zeg is, dat tenzij je heel goed bekend bent met het wereldse, tenzij je een Zorba bent geweest totaal en intensief, is er geen mogelijkheid voor jou om een boeddha te worden.

Het was een geluk voor Gautam Boeddha dat hij als prins werd geboren. Alle mooie vrouwen van het koninkrijk waren voor hem beschikbaar en met de mooiste vrouw trouwde hij. Maar toen hij net negenentwintig jaar was, raakte hij zo gefrustreerd. Hij was intelligent genoeg om in te zien dat nu zijn hele leven gewoon een routine zou zijn, meer vrouwen, meer wijn, meer heerlijk eten. Maar hij kende dit alles al.

Het was zijn intelligentie die inzag dat alle morgens reeds gisteren waren geworden. Er was geen toekomst, en hij was uiterst leeg. Hij moest op zoek naar iets dat zijn innerlijk wezen vervulde.

Mijn stelling is heel simpel en wordt bewezen door alle bewuste mensen van het verleden. Mahavira en al de vierentwintig grote meesters van het Jainisme, werden geboren in koninklijke families.

Waarom zijn al die vierentwintig meesters van jou geboren in de rijkste en meest luxueuze atmosfeer? Waarom is een bedelaar nooit een boeddha geworden? En waarom is iemand die hongerlijdt nooit een boeddha geworden?

Alle hindoe incarnaties van God behoren tot de koninklijke families, en Boeddha zelf.... Geen enkel arm mens is door de Hindoes of Jainas of Boeddhisten als verlicht erkend. Dit bewijst mijn stelling.

Ik heb je gezegd dat omdat Boeddha de wereld vaarwelzei.... Eerst moet je in de wereld hebben geleefd om in staat te zijn hem te los te laten. Hoe kun je van iets afstand doen wat je niet hebt? Je moet zo gefrustreerd zijn, zo genoeg hebben van de wereldse pleziertjes dat ze bijna pijnlijk worden, van angst en smart. Dan pas kun je naar binnen keren.

Maar al deze boeddha's van het verleden zijn in de menselijke misvatting gevallen: zij projecteren hun eigen ervaring. Zij dachten dat een hongerig iemand, iemand die nooit enig plezier heeft gekend in zijn leven, hen ook zou begrijpen. En het resultaat is een enorme ramp geweest. De armen in het Oosten zijn arm gebleven en denken, "Wat zit er voor goeds in om rijk te worden, wat heeft het voor zin om naar luxe te streven?" Omdat ze hebben gezien dat al deze grote, verlichte mensen luxe vaarwel hebben gezegd, dus misschien zitten zij wel in een betere positie: zij zijn reeds arm. Boeddha werd een bedelaar door afstand te doen van zijn koninkrijk, maar denk je dat hij net zo'n bedelaar is, geplaatst kan worden in dezelfde categorie als enige andere bedelaar die nooit iets heeft geweten van heerlijk eten, van een mooie vrouw, van een paleis, van alle mogelijke vreugden? Oppervlakkig lijken ze op elkaar, beiden hebben een bedelnap. Maar ze zijn niet hetzelfde – ze behoren tot totaal verschillende categorieën. Ik zou willen dat je tot de categorie van de Boeddha behoort.

Maar ... eerst was hij een Zorba, en daarna werd hij pas een Boeddha. De ander is nooit bekend geworden met de uiterlijke werkelijkheid. Hij kan alleen zijn seks onderdrukken, hij is er niet door gefrustreerd. Boeddha heeft het niet nodig om te onderdrukken – hij heeft het uitgeleefd, het te veel geleefd. Anders ga je niet met je negenentwintigste afstand van de wereld doen.

Het verhaal gaat dat toen hij geboren werd alle astrologen van zijn vaders koninkrijk geroepen werden, want Boeddha was de enige zoon en hij was geboren toen zijn vader al op leeftijd was. Hij wilde precies te weten hoe Boeddha's leven zou zijn. Alle astrologen stonden verbaasd en niemand was bereid om iets te zeggen. De koning zat in grote moeilijkheden: "Waarom zeggen jullie niets? Zelfs als het slecht nieuws is, laat me dan tenminste niet in verwarring. Zeg het." Toen sprak de jongste van hen. Hij zei, "Het probleem wat we allemaal hebben is dat hij geen vaststaande bestemming heeft. Er is een alternatieve bestemming – en dat is een erg zeldzaam geval wat we nog nooit eerder zijn tegen gekomen. Er wordt verwacht dat we u zouden vertellen wat er met hem gaat gebeuren. Maar hij heeft een alternatieve bestemming – twee bestemmingen: of hij zal een wereldveroveraar worden, een *chakravartin*, of hij zal afstand van de wereld doen. Dat zijn extreme tegenpolen en we zijn niet in staat geweest om erachter te komen welke zwaarder weegt, ze zijn even zwaar. Dus kunnen we niets definitiefs zeggen. Alles wat we kunnen zeggen is dat dit de twee alternatieven zijn: of hij zal de grootste keizer worden die de wereld heeft gekend, of hij zal een van de grootste verlichte personen worden die de wereld heeft gekend. In ieder geval zal hij een van de grootste personen worden. Maar of hij een bedelaar of een keizer zal zijn gaat ons begrip en onze kennis te boven."

De koning stond ook verbaasd. Dit was zijn enige zoon. Hij had nieuwe gebieden veroverd, hij had een groot koninkrijk gemaakt – en de enige opvolger heeft een alternatieve bestemming.... Hij vroeg aan de astrologen, "Help me. Geef me advies wat er gedaan moet worden zodat hij nooit afstand van de wereld doet, maar de wereld verovert. Dat is in mijn hele leven mijn droom geweest. Hij zal de vervulling van mijn droom zijn. Hij is mijn kind – hij heeft mijn droom meegebracht in zijn hart. Vertel me maar hoe we hem moeten verhinderen om afstand van de wereld te doen." Ze stelden allemaal voor, met doorsnee logica... en de gewone logica maakte het helemaal kapot. Ze zeiden, "Omgeef hem met zoveel mogelijk luxe en comfort als mogelijk is zodat hij nooit de ellende van het leven voelt. Verzamel de mooiste meisjes om hem heen zodat hij nooit seksueel tekortkomt. Maak mooie paleizen voor hem in verschillende delen van uw koninkrijk voor de verschillende seizoenen, zodat hij nooit voelt dat het te heet of te koud is of te veel regen." Ze bekeken elk detail hoe zijn leven beschermd zou moeten worden: zelfs de dode blaadjes zouden 's nachts verwijderd moeten worden – hij mocht nooit een dood blad zien, want je kon nooit weten, hij zou dan kunnen

gaan vragen wat er met het blad was gebeurd. Hij zou nooit een blad mogen zien dat vergeelde, oud werd, op het punt stond te sterven. In de nacht werden alle bloemen die spoedig zouden doodgaan, verwijderd. Oude mannen, oude vrouwen zouden niet de paleizen binnen mogen gaan. En wanneer hij de straat op zou gaan, zouden maatregelen genomen moeten worden dat hij nooit een dood lichaam zou tegen zou komen of een sannyasin.

Al deze voorbereidingen werden genomen, en de oude koning regelde alles wat de astroloog had gezegd. Maar de gewone logica is niet de enige logica. Er is een transcendente allesomvattende logica waarvan ze zich niet bewust waren. Ik zou dit niet hebben voorgesteld. Ik zou tegen hem hebben gezegd, "Laat hem leven als een gewoon mens. Laat hem naar comfort streven - geef het hem niet. Laat hem zijn best doen om een mooie vrouw te vinden – verzamel geen vrouwen als vee om hem heen. Laat hem de pijnen van verlangen en wensen en passie leren kennen." Misschien zou hij de wereld nooit vaarwel hebben gezegd, want hij zou nooit de wereld zo spoedig werkelijk hebben leren kennen. Deze negenentwintig jaar waren misschien bijna gelijk aan twee- of driehonderd jaar. Zelfs in driehonderd jaar ben je misschien niet in staat de luxe te verzamelen waarmee hij werd overspoeld. En dat was de reden dat hij de wereld vaarwelzei – toen hij zag dat het allemaal oppervlakkig was en routine, toen hij een dode man zag... In negenentwintig jaar had hij zelfs geen dood blad gezien. Als hij vanaf zijn kindertijd gewoon had gezien dat mensen sterven, zou hij er gewend aan zijn geraakt. Maar negenentwintig jaar lang had hij nooit aan de dood gedacht. Het idee alleen al was geen kwestie voor hem. Maar hoe lang kun je iets verhinderen...? Op een dag zag hij toevallig een dode man en het hele paleis van speelkaarten wat zijn vader had gemaakt stortte in. Hij vroeg de koetsier, "Wat is er met die man gebeurd?" Hij zei, "Meester, ik zou u dit niet mogen vertellen, maar ik kan ook niet tegen u liegen. Die man is dood." En onmiddellijk werd de vraag gesteld die je normaal niet stelt. Onmiddellijk vroeg hij, "Is dit het lot van iedereen? Ga ik ook op een dag sterven?" En net toen de koetsier zei, "Er is geen manier om dood te vermijden – zelfs jou zal het overkomen," ging er een sannyasin voorbij, en hij vroeg, "Wat voor soort man is dit? Wat is er met hem gebeurd?" En de koetsier zei, "Hij is zich ook bewust geworden van de dood, het ouder worden, en hij heeft de wereld vaarwelgezegd. Hij is op zoek gegaan naar datgene wat nooit sterft."

Ze waren op weg om deel te nemen aan een jeugdfestival. Gautam Boeddha zei tegen de koetsier, "Keer de wagen om. Voor mij is er nu geen jeugdfestival. Ik ben oud. Breng me gewoon naar huis." En diezelfde nacht ontsnapte hij uit het koninkrijk.

De koetsier – een oude man, een erg trouwe dienaar van de koning – probeerde hem te overreden. Boeddha zei, "Het is onmogelijk. Als je het ouder worden niet kunt verhinderen, probeer me niet te overreden. Als je de dood niet kunt verhinderen probeer me dan niet over te halen. Ik ga op zoek naar dat wat nooit sterft."

Dus is het een dubbele dwaling. Boeddha liet alles achter en vond de waarheid. En hij moet ook gedacht hebben dat hij de waarheid had gevonden vanwege het afstand doen. Dat was niet het geval. Het was vanwege zijn luxelevens dat de zoektocht begon – omdat de luxe had gefaald, het geld had bedrogen, werden de paleizen leeg, het koninkrijk verloor zijn betekenis, de hele wereld veroveren werd zinloos. Als je gaat sterven, wat heeft het voor zin om je in te spannen om miljoenen mensen te doden als uiteindelijk jouw handen leeg zijn? Dus was hij zelf van mening dat het koninkrijk opgeven behulpzaam was geweest in het vinden van de waarheid. Maar hij vergat één ding: dat niet iedereen een koninkrijk heeft. En Boeddha's dwaling werd een universele dwaling. Anderen die geen koninkrijk hadden begonnen naar de bergen, naar de bossen te gaan, in isolatie. Ik ken een man die een gepensioneerd postbode was. Hij was een beetje geschild, dus hij raakte nooit getrouwd. Zijn ouders deden hun uiterste best, maar omdat hij wat getikt was deed hij iets om het hele gebeuren te verpesten. Hij probeerde zijn gekte te verbergen en juist door dat verbergen barstte er dan iets los en ging er iets verkeerd.

Toen hij met pensioen ging van het postkantoor werd hij een Jaina monnik. Ik wist dat hij op zijn postbank rekening precies driehonderd zestig roepie had, hij was nooit getrouwd, had nooit iets gekend wat je comfort noemt – luxe was een afwezige ster. Hij kon zich niet eens een bediende permitteren – hij kookte zijn eigen maaltijden.

Na zijn renunciatie bracht hij zeven of acht jaar door in verschillende kloosters met verschillende Jaina monniken. En toen in Calcutta, gewoon toevallig, kwamen we elkaar weer tegen. En de mensen die hem aan mij voorstelden zeiden dat hij van alles afstand had gedaan.

Ik zei, “Ik weet het. Hij woonde in een gehuurd huis, kookte zijn eigen maaltijden, en hij had driehonderd zestig roepie op zijn postbank rekening – die nog steeds op zijn postbank rekening in zijn naam staan. Hij heeft nergens afstand van gedaan, zelfs niet van zijn postbank rekening. Hij was erg boos, en toen we alleen waren zei hij, “Dat is niet goed van je. Mensen denken dat ik alles vaarwel heb gezegd en jij zei tegen hen dat ik van niets afstand heb gedaan. Dat is waar, dat ik die driehonderd zestig roepie bewaard heb in mijn naam voor als ik ziek word of voor de oude dag. Maar jij bent mijn reputatie aan het vernietigen. Ze hadden allemaal veel respect voor me.”

Een arm mens kan respectabel worden door een bedelaar in de naam van religie te worden, maar hij zal nooit verlicht worden. Vandaar dat ik benadruk: wees klaar met de buitenwereld voordat je de met de innerlijke wereld begint. Leef zo totaal – jouw levenstoorts zou van beiden kanten tegelijk moeten branden. Hoe meer totaal je leeft, des te sneller zul je begrijpen dat er niet veel is. Het is alleen het ongeleefde deel van het leven dat aantrekkelijk lijkt. Als je totaal hebt geleefd, dan lijkt niets aantrekkelijk. En alleen in die staat kun je naar binnen gaan zonder aarzelen en zonder enige gespletenheid.

Ik zeg niet dat je afstand van het wereldse moet doen. Dat is niet nodig. Afstand doen is uit angst. En natuurlijk zijn er vijftieng eeuwen voorbij sinds Gautam Boeddha.... In die vijftieng eeuwen is niet alleen de wetenschap vooruitgegaan, spiritueel bewustzijn en de methoden die tot verlichting kunnen leiden zijn ook verfijnd. Gautam Boeddha is zagezegd, een ossenwagen Gautam Boeddha. Hij weet niets van Rolls Royces.

Ik zou willen dat mijn mensen op hun gemak leven, met alles wat beschikbaar is wat het wereldse aangaat. Wees niet gehaast, want iets wat niet geleefd is zal je terugtrekken. Maak er een eind aan. En dan is het niet nodig om aan je huis te ontsnappen of aan je vermogen, want ze zijn niet langer een last voor je. Ze betekenen niets. Misschien hebben ze een bepaald nut, maar er is niets mis mee. Zelfs een Gautam Boeddha heeft voedsel nodig, maar iemand anders verdient het. Hij heeft kleding nodig en iemand anders verdient het voor hem. Jij verdient je eigen voedsel. Het is beter je eigen kleding te verdienen, je eigen onderdak. Wat is het punt dat je moet begrijpen? Er zit niets in wat je vastbindt. Wat je hindert is de lust voor het ongeleefde. Dus leef het leven totaal en laat de lust verdwijnen. Dan kun je met hetzelfde gemak in een paleis leven als je in een armeluis hut kunt leven. Maar als er een paleis beschikbaar is, waarom dan jezelf onnodig kwellen in een armeluis hut? En omdat al die grote verlichte mensen consequent de wereld vaarwel hebben gezegd, heeft het in het hele Oosten een atmosfeer gecreëerd dat armoede iets spiritueels is. Het is volkomen onzin.

Armoede is niet spiritueel. Ze is lelijk. Het is een van de wonden die genezen moeten worden. Als armoede spiritueel was, dan zouden er miljoenen Gautama's Boeddha geweest zijn in het Oosten. Maar we hebben nooit gehoord dat bedelaars Boeddha's zijn geworden. Mijn benadering is een discontinuïteit met het verleden. Ik leer je eerst te leven als een Zorba en alleen op die fundering zal de tempel van jouw boeddhaschap gebouwd worden. En op deze manier verenigen we het uiterlijke en het innerlijke als een enkele eenheid. Er is geen kwestie van jezelf iets ontzeggen. Er is geen kwestie van ergens tegen zijn.

Dus ik zeg je: plezier mag de laagste stap zijn, maar het hoort bij dezelfde ladder. De hoogste stap zal verlichting zijn, zal gelukzaligheid zijn, maar het is dezelfde ladder. En als je van de eerste tree van de ladder afstand doet, zul je nooit de laatste tree bereiken.

Denk gewoon even – jij staat op de eerste tree. Er zijn twee manieren om er afstand van te doen: een is naar beneden gaan, de ander is naar de tweede tree gaan. Beide hebben afstand van de eerste tree gedaan. Gautam Boeddha gaat naar de tweede, en jij gaat onder de eerste. Jij ziet dat hij de eerste heeft verlaten, maar je hebt niet begrepen dat hij de eerste tree heeft verlaten voor de tweede. Hij zal de tweede verlaten voor de derde en hij zal doorgaan de derde en de vierde te verlaten voor de laatste. Maar jij bent angstig geworden voor de eerste, want je hebt gezien dat boeddha's de eerste hebben verlaten, dus stap je nooit op de eerste. Je blijft onder de eerste. Deze mensen hebben de hoogste vervulling bereikt van zaligheid, en jij blijft met honger, met dorst zelfs voor het oppervlakkigste plezier dat de eerste tree beschikbaar kan maken voor jou.

En in de tweede plaats, de boeddha's van het verleden waren niet geïnteresseerd in enige sociale revolutie. Heel hun interesse ging naar hun eigen prestatie, naar hun eigen spirituele verworvenheid. Op een bepaalde manier waren ze erg egocentrisch. En vanwege hun egocentriciteit heeft het Oosten helemaal geen revolutie gekend. Alle genieën werden zo egocentrisch, wie moest de massa op het idee van een revolutie brengen? Hoogstens kunnen ze liefdadigheid voor de armen onderwijzen, maar ze kunnen zich niet een wereld zonder armoede indenken.

Ik kan een wereld zien zonder armoede, zonder klassen, zonder naties, zonder religies, zonder enige soort discriminatie. Ik kan een wereld zien die één is, een mensheid die één is, een mensheid die alles deelt – uiterlijk en innerlijk – een intense spirituele broederschap....

Dus is mijn functie niet gewoon beëindigd met mijn eigen verlichting. In feite begon mijn werk na mijn verlichting. Gautama Boeddha's werk kwam ten einde toen hij verlicht werd. Ik begon met mijn werk na mijn verlichting.

Wat mij zelf betreft, ik hoef zelf geen enkel ogenblik langer te leven, omdat het leven – zowel uiterlijk als innerlijk – mij niets meer kan geven dan ik reeds heb bereikt.

Maar mij lijkt het zelfzuchtig. Ik zou graag miljoenen mensen in vuur en vlam willen zien met hetzelfde licht, met dezelfde visie, met dezelfde droom. Ik zou graag een nieuwe mens geboren zien worden, een nieuwe mensheid, waar lelijke discriminaties verdwijnen, waar geen oorlogen zijn, geen atoom- of kernwapens, geen rassen, waar de mens alle grenzen van het bestaan en alle ervaringen van zijn innerlijk leven kan delen.

Ik wens dat deze hele mensheid een oceaan van bewustzijn zal zijn. Wat de boeddha's in het verleden deden was goed, maar niet genoeg. Ik zou graag die hoogste piek voor iedereen willen creëren – tenminste voor hen die ernaar op zoek zijn.

En ik kan niet zeggen, "Doe afstand van het uiterlijke" – omdat het uiterlijke net zo essentieel is als het innerlijke. Hecht je er alleen niet aan. Hoe kun je afstand van het uiterlijke doen? Je kunt afstand van het paleis doen, maar hoe ga je afstand van je ademhaling doen? Elk ogenblik komt de adem binnen.... Hoe kun je afstand van voedsel doen? – het komt van buiten. Hoe kun je zonder water? – het komt van buiten.

Als je er met helderheid naar kijkt is er geen verschil tussen het uiterlijke en het innerlijke, maar een constante harmonie – net zoals de in- en uitgaande adem.

Ik geef je een nieuwe opvatting, een nieuwe visie, een nieuwe droom. Natuurlijk, Maitreya, zullen zij die gehecht zijn aan de oude boeddha's tegen me zijn, omdat zij er nu eenmaal van uitgaan dat de wereld zondig is en je er afstand van moet doen. Plezier is zonde en je moet er afstand van nemen – zelfs eenvoudige genoegens als het drinken van een kopje thee.

In Mahatma Gandhi's ashram dronken mensen stiekem thee. En een enkele keer werd iemand gesnapt en hij werd zo veroordeeld dat Mahatma Gandhi ging vasten. Dit is een speciale manier van mensen kwellen. En de hele ashram ging die persoon verwijten dat hij thee dronk. Mahatma Gandhi

is gaan vasten tot de dood toe. En hij zou nooit zeggen dat het een straf voor jou was. Hij zei dan, "Het is een straf voor mijzelf, want het toont aan dat mijn ziel niet zuiver genoeg is, daarom gaan mijn discipelen door met zulke zonden."

Hij heeft zijn eigen logica. Hij geeft jou niet eens de vrijheid om jezelf te zijn – het is zijn zuiverheid die de doorslag geeft. En hij gaat vasten om zijn ziel te zuiveren. Hij is niet geïnteresseerd in jou. Wanneer zijn ziel gezuiverd is, dan kan natuurlijk geen discipel enige zonde begaan.

Stomme logica, want als dit het geval was dan kan een enkele boeddha die absoluut zuiver is de hele mensheid zuiveren -- waarom alleen maar een enkele ashram? Als er dan ergens op de aarde iemand theedrinkt betekent het dat jouw ziel nog niet absoluut zuiver is. En het is niet alleen thee, er zijn zoveel zonden: chocolade, ijs – allemaal verboden. In feite is smaak zelf verboden. Je moet je voedsel zonder smaak eten. De beste koks in Mahatma Gandhi's ashram zijn diegenen die voedsel maken wat je niet kunt eten – zo smakeloos dat je zou willen overgeven. Maar dat is spiritualiteit.

Natuurlijk zullen die mensen tegen mij zijn. Ik accepteer hun irritatie, hun ergernis, ik weet dat de toekomst aan mij toehoort. Zij vechten een verloren strijd. Ze hebben misschien wel de meerderheid, maar het is een meerderheid die zijn wortels verloren heeft, die dood is, die alleen leeft op het verleden – en een erg lelijk verleden.

Net gisteren ontving ik nieuws uit Palestina. Vanwege de stichting van Israël hebben vele mensen die geen Joden waren het land Israël verlaten. Israël was een nieuwe creatie na de tweede wereldoorlog. Het is een nieuwe natie – door de Amerikaanse en Britse politici opgedrongen aan de arme moslims die daar leefden, om de Joden hun land terug te geven, wat ze lang geleden verloren hadden. Het was niet nodig. De Joden leefden overal al gelukkig. Wat is de noodzaak om een natie te hebben? In feite waren ze vrij van alle nationale problemen en moeilijkheden – verdediging en legers. Ze waren helemaal gelukkig. Maar om een permanente moeilijkheid voor hen te creëren, werd Israël geforceerd... het was altijd gewoon Palestina, maar nu blijft alleen maar een klein gedeelte Palestina en de moslims zijn naar dat kleine gedeelte ontsnapt. Ze zijn vluchtelingen. Net gisteren zeiden zij tegen de religieuze autoriteiten: "We zouden toestemming moeten krijgen om mensenvlees te eten, want we hebben niets anders om te eten. Omdat er zoveel terroristen mensen doden, zoveel bommen exploderen en mensen sterven.... Waarom hun lichamen verspillen? Geef gewoon hun dode lichamen aan ons, want wij hebben niets te eten." En deze autoriteiten hebben toegestaan dat alle dode lichamen nu aan de vluchtelingen worden gegeven.

Dit is de twintigste eeuw! Waarin de ene de andere op moet eten.... Aan de ene kant, zoiets ongelooflijks en aan de andere kant worden miljarden dollars aan allerlei voedsel in de zee gedumpt, in Amerika, in Europa, vanwege overproductie. Ze willen de prijzen niet te verlagen, dus moet de overproductie in zee worden gedumpt.

Leven we in een gekkenhuis?

Onlangs nog moest er zoveel boter in zee worden gezonken – bergen van boter – dat de kosten van het in zee gooien twee miljard dollar bedroegen. Dat was niet wat de boter kostte, het waren alleen de kosten van de boter naar zee brengen. En dicht in de buurt vragen mensen toestemming om dode lichamen te mogen eten, mensenlichamen, en de autoriteiten kunnen niet anders, want niemand wil de Palestijnen voedsel geven. En hun land is afgepakt om een nieuw land Israël te creëren.

We leven nog steeds in een barbaarse eeuw, schijnt het.

Het menselijk bewustzijn moet totaal getransformeerd worden.

Mijn belangstelling gaat niet alleen uit naar de individuele verlichting. Mijn belangstelling gaat uit naar een collectieve stijging van het menselijk bewustzijn. Velen zullen verlicht zijn, maar laat anderen er ook dichtbij zijn. Niet dat de ene een Gautam Boeddha wordt en de ander een dood lichaam gaat eten – dit grote verschil is ondraaglijk, niet te tolereren. Op zijn minst zou ik willen dat mijn mensen ervoor gaan vechten – voor hun eigen verlichting en ook voor een stijging van het geheel van de mensheid. Eenvoudige dingen die niet veel intelligentie vragen.... Je kunt het zien – iedereen kan het zien – dat dit onzin is. Toen mensen van honger stierven... toen duizend mensen

elke dag stierven in Ethiopië, liet Amerika zijn voedsel in zee zinken, liet Europa zijn voedsel in zee zinken. Voor dezelfde prijs, voor dezelfde kosten zou het naar Ethiopië gebracht kunnen worden, en zouden duizenden mensen gered zijn.
Maar het schijnt dat we totaal niet alert zijn.

Op dit ogenblik zijn er maar vijf landen die kernwapens hebben. Net gisteren kreeg ik de informatie dat in het jaar 2010 vijftientig andere landen nucleaire machten zullen worden – inclusief India en Pakistan – want ze streven allemaal hard naar alleen één ding: om een atoommacht te worden. Het is zo kostbaar, maar zelfs arme landen zoals India en Pakistan maken zich niet druk om hun armoede, maken zich niet druk dat de helft van hun bevolking gaat sterven. Ze zijn er alleen maar in geïnteresseerd hoe ze atoomwapens kunnen maken, hoe ze lid kunnen zijn van de nucleaire club. Er zijn er nu vijf. Vijftientig landen zullen zich daar spoedig bij voegen.
Dertig landen die nucleaire macht hebben is een zeer gevaarlijk en kwetsbare situatie, want deze nucleaire wapens zullen in handen zijn van pygmeë politici. En de politicus is er altijd naar op zoek om de grootste ter wereld te worden – elke politicus – dat is alles wat hij verlangt.

Adolf Hitler zegt in zijn autobiografie, dat als je de grootste leider van de mensheid wilt worden, je dit niet kunt zonder oorlog. Heb je ooit gehoord van grote leiders die in tijden van vrede waren geboren? In tijden van vrede heeft niemand hun leiderschap nodig. Wanneer je in moeilijkheden bent, in gevaar, heb je leiders nodig. Grote oorlogen creëren grote leiders, en er zijn overal om je heen zieke mensen die grote leiders willen worden, zelfs ten koste van het geheel van de mensheid. Dus mijn functie verschilt heel erg van de functie van Gautam Boeddha. Zijn functie is slechts een klein deel van mijn filosofie. Ik wil dat individuen verlicht worden, maar ik wil ook dat de hele mensheid zich mee verheft met de verlichte mensen. Ze zullen misschien niet verlicht worden, maar tenminste bewust genoeg zodat naties verdwijnen, religies verdwijnen, rassen verdwijnen, en we kunnen leven als een mensheid, als een aarde. Het is niet zo moeilijk. Een beetje begrip....

En als de aarde één is, dan is er geen behoefte aan enige kernwapen, enige oorlog, enig leger. Al deze mensen... miljoenen mensen over de hele wereld zitten in het leger, in de marine, in de luchtmacht, hun leven te verspillen. Ze zouden ingezet kunnen worden voor productie. Maar dat is alleen mogelijk als de naties verdwijnen.

En Maitreya, dit is ook waar: in het verleden, namen de boeddha's, de verlichte mensen niet de moeite om iets tegen de traditionele mind te zeggen, omdat ze geïnteresseerd waren in hun eigen verlichting. Het was hun zaak niet. Veel zogenaamde heiligen hebben zelfs tegen mij gezegd, "Jij creëert onnodig zoveel vijanden over de hele wereld. Als je gewoon praat over meditatie en verlichting, zal niemand tegen je zijn."

Maar ik zie dat duizenden jaren van praten over meditatie en verlichting niet veel hebben geholpen. Dus ik ben bereid alle risico's te nemen, want ik heb niets te verliezen. Alles wat ik heb gewonnen zal met me zijn zelfs als ik gekruisigd ben. En ik zou het zo fijn vinden als mijn kruisiging het menselijk bewustzijn gewoon een klein beetje hoger kon brengen.